

(ОВ L 105, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 45) и на член 84, параграф 1, буква а) от Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, стр. 5) — Внос на гориво в стандартните резервоари на сухопътни моторни превозни средства, освободен от мита и ДДС — Дружество, което на територията на трета държава пълни с дизелово гориво стандартните резервоари за гориво на локомотивите си — Понятие за сухопътно моторно превозно средство

Диспозитив

Член 112, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за литнически освобождавания, изменен с Регламент (ЕИО) № 1315/88 на Съвета от 3 май 1988 г., член 107, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за литнически освобождавания, член 82, параграф 1, буква а) от Директива 83/181/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година за определяне на обхвата на член 14, параграф 1, буква г) от Директива 77/388/ЕИО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки, изменена с Директива 88/331/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г., и член 84, параграф 1, буква а) от Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки, трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат за локомотиви.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Ainārs Rēdlihs/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-263/11) (¹)

(Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Понятие за икономическа дейност — Доставка на дървен материал с цел да се компенсират причинените от буря вреди — Режим на самоначисляване — Липса на регистрация като данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност — Глоба — Принцип на пропорционалност)

(2012/C 295/21)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ainārs Rēdlihs

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) и на член 9 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Понятия за данъчнозадължено лице и за икономическа дейност — Доставки на дървен материал, извършени от физическо лице, което е собственик на стоки с горски произход, предназначени за задоволяване на личните му нужди, с оглед да се компенсират причинените от буря вреди — Съответствие с принципа на пропорционалност на национална мярка, с която липсата на регистрация като данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност се санкционира с глоба в размер на дължимия при нормални обстоятелства данък в зависимост от стойността на доставените стоки, макар че съответното лице не би било длъжно да внесе данъка дори ако се е било регистрирало

Диспозитив

1. Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2006/138/ЕО на Съвета от 19 декември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че доставките на дървен материал, извършени от физическо лице с цел да се компенсират последиците от непреодолима сила, съставляват форма на експлоатация на материална вещ, която трябва да се квалифицира като „икономическа дейност“ по смисъла на тази разпоредба, стига посочените доставки да са извършени с цел получаване на постоянен доход от тях. Националната юрисдикция е компетентна да прецени всички данни по случая, за да определи дали експлоатацията на вещь като гората е извършена с цел получаване на постоянен доход от нея.

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не е изключено да е в противоречие с принципа на пропорционалност национална правна норма, която допуска на лице, което не е изпълнило задължението си да се регистрира за целите на данъка върху добавената стойност и което не е било лице — платец на данъка, да се наложи глоба, чийто размер се определя чрез прилагането на обичайната ставка на данъка върху добавената стойност към стойността на доставените стоки. Националната юрисдикция е компетентна да провери дали размерът на санкцията не надхвърля необходимото за постигането на целите за осигуряване на точното събиране на данъка и за предотвратяване на измамите, като вземе предвид обстоятелствата по случая и най-вече каква е конкретната сума на наложената глоба и евентуално дали ли е измата или заобикаляне на приложимото законодателство от страна на данъчнозадълженото лице, наказано за липсата на регистрация.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.